

Bayer Zsolt: Merre tovább?

2011 november 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Hát akkor, most nincs tovább. Így nincs tovább. Ez mostantól nem „egyszer?en” gazdasági ügy, gazdasági válság, hanem politika. Politikai.Mi is történt? Pár nyugati nyugdíjalap és brókerház ráállt a forint shortolására. Rángatták az árfolyamot kicsit, a forint lezuhant, ez mindjárt el is vitte az államadósság csökkentésének álmát.

Közben a bankok elszaladtak Brüsszelbe panaszkodni, az illetékes bizottság hamarosan összeül, hogy ítélkezzen. Tudjuk, mi lesz az ítélet… Aztán a hitelmin?sít?k meglebegtették a lemin?sítésünket – ezzel tovább rontották a forintot. Az els?dleges forgalmazók sztrájkoltak kicsit, és nem vásároltak magyar állampapírt. Végül a Moody's lépett, és lezavart bennünket a bóvli kategóriába. Két hét alatt sarokba szorították a kormányt. Talán nem csupán formális logikai okoskodás, ha most végiggondoljuk, hogyan lett volna mindez elkerülhet?.

Úgy, hogy az új magyar kormány nem vet ki rendkívüli adót a bankokra.

Úgy, hogy az új magyar kormány nem teszi lehet?vé a végtörlesztést.

Úgy, hogy az új magyar kormány nem teszi ki a valutaalap sz?rét.

Úgy, hogy az új magyar kormány nem ír új alkotmányt.

Úgy, hogy az új magyar kormány nem próbálja meg radikálisan csökkenteni az államadósságot.

Ha tavaly tavasszal az új magyar kormány tárgyalóasztalhoz ülteti az IMF-t, és további hitelmegállapodásokat ír alá, akkor most minden rendben lenne. Ha az új kormány – az IMF utasítására – tovább szigorította volna szociálpolitikáját, most minden rendben lenne. Ha a piac mindenhatóságára hivatkozva tétlenül nézné, hogy a devizahitelesek tízezrei mennek a híd alá, minden rendben lenne. Ha nyakló nélkül vennénk fel újabb hiteleket, minden rendben lenne. Ha a bankok helyett a családokat adóztatnánk, minden rendben lenne. Ha privatizálnánk a maradék állami vagyont, minden rendben lenne. Ha az állam nem próbálna meg szerepet vállalni a gazdaságban, minden rendben lenne. Ha nem próbálnánk meg helyzetbe hozni a középosztályt, minden rendben lenne. Ha nem a Himnusz els? soraival kezd?dne az új Alkotmány, minden rendben lenne. Ha nem adtunk volna állampolgárságot a határon túli magyaroknak, minden rendben lenne.

Akkor most a Moody's a befektetésre ajánlott kategóriában tartana bennünket. Csak akkor teljesen felesleges lett volna választást tartani 2010-ben… Ezt a Gyurcsány–Bajnai tandem is folytathatta volna.

Az sem formális logikai okoskodás, ha végiggondoljuk, mi lenne Magyarországgal, ha a radikálisok kormányoznának, és megvalósítanák minden ígéretüket. Nos, a mindenképpen óvatos, a realitásokat messzemen?en figyelembe vev? Orbán-kormány két hét alatt vesztett csatát a nemzetközi pénzvilággal szemben. Mindezt azért, mert megadóztatta a bankokat, a multikat, és mert megpróbált szakítani a Nemzetközi Valutaalappal. Kérdezem: mi lenne most itt, ha Vona Gábor bejelentené, hogy tárgyalásokat kezd az államadósság

visszafizetésének felfüggesztésér?l vagy átütemezésér?l? Tehát még egyszer: ha a valutaalappal történ? szakítás kísérleteb?l és a bankok megadóztatásából az lett, ami lett, mi lenne az adósságunk vissza nem fizetésének akár csak meglebegtetéséb?l? Hány forint lenne most egy euró? Ötszáz? Hatszáz? Melyik befektetési kategóriában lennénk? A DDD-ben?

És mi mit tudunk mondani az országnak? Mit?

Amit és ahogy eddig mondtunk, azt már nem mondhatjuk. Ez tény. Nincs többé olyan, hogy Szijjártó Péter kiáll a kamerák elé, és akár egyetlenegyszer is így kezd egy mondatot: „A magyar emberek…”

De talán ideje lenne néhány ?szinte szónak. Ideje van lassan egy „pizsamás interjúnak”. Ahol elhangzik minden a valóságról. Arról, hogy megpróbáltuk, de nem sikerült, mert a globális t?ke er?sebbnek bizonyult, és bármelyik pillanatban a szakadékba taszíthatja az országot. Nem sikerült, de legalább megpróbáltuk. És továbbra sem adjuk fel, csak még taktikusabbak, még ravaszabbak, még óvatosabbak leszünk. Vagy mit tudom én…

Csak azt ne mondjuk, hogy „a magyar emberek”, mert a magyar emberek ülnek Szabolcsban a tízéves dízelautóikban, és ?rjöngenek, mert 450 forint egy liter gázolaj… De ezek a magyar emberek megértenek majdnem mindent, ha azt érzik, hogy az igazat mondják nekik. És azt is tudják, hogy mi a másik opció. Hogy minden folytatódik úgy, ahogy folyt nyolc évig. Valutaalappal, megszorításokkal, privatizációval. A másik opció, hogy visszajönnek, és fél év múlva nem a miénk a Mol, nem a miénk a term?föld, a vízkincs, a Parlament és a Sándor-palota, de még a budai Vár sem… Vagy jönnek Vonáék, bejelentik, hogy nem fizetünk, és akkor nem lesz másfél év az összeomlásig. Akkor elég lesz 24 óra is…

Itt tartunk most. Itt tart ma a világ. Egyedül maradtunk, és egyedül kell kitalálnunk valamit. Nagyon hamar.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló